

NEB

NEMZETI EMLÉKEZET BIZOTTSÁGA

FELFÖLDI LÁSZLÓ, DR.

1913. február 2. Békéscsaba, Békés vármegye –
1964. május 20. Balatonkenese, Veszprém megye

Édesapja járásbíró, végül elnök volt. – 1930-ban Békéscsabán érettségizett, tényleges katonai szolgálatát szintén szülővárosában töltötte le 1930. július 20.–1931. július 18. között, a 10. honvéd gyalogezredtől karpaszományos tizedesként szerelt le. 1931–1936 nyara között Szegeden jogot hallgatott, 1936. május 2-án avatták doktorrá. 1936. június 8-tól 1939. májusig dr. Tardos Dezső békéscsabai ügyvédnél volt ügyvédjelölt. 1939. május 1-től a Gyulai Királyi Törvényszéken joggyakornokként dolgozott, az egységes bírói és ügyvédi vizsgát 1941. október 14-én tette le. 1941. október 20.–1943 között a Szegedi Királyi Ítéltáblánál fogalmazó, 1943. február 27-étől a Gyulai Királyi Törvényszéken bíró volt. 1943-ban behívták katonának, 1944. október 6-ig harctéri szolgálatot teljesített. A keleti fronton megsebesült, felépülése után részt vett az Arad környéki harcokban.

1945-ben Gyulán bekapcsolódott az igazságügyi munka újjászervezésébe. Bírói teendői mellett 1945. március 18.–augusztus 4. között ideiglenesen a Gyulai Államügyészséget is vezette. 1947. október 10-ével áthelyezték a Szegedi Törvényszékhez, ahonnan 1951. január 1-jén visszatért a Gyulai Törvényszékhez. Itt 1951. március 31-ig bíró volt, utána büntetőügyek fellebbviteli eljárásai során tanácsvezetőként ítélkezett. 1956. januártól Szegeden előbb a járásbírósnál, majd 1957. március 30-tól a megyei bíróságnál teljesített szolgálatot, utóbbinál tanácsvezető bíróként.

1959. február 17-én készült minősítése szerint „az 1956 őszi ellenforradalmi idők után minden észrevétel nélkül vállalkozott a gyorsított tanácsok vezetésére, valamint 1957-ben a megyei bíróságon felállított egyik népbírói tanácsnak volt a vezetője”. 1964. május 8-án írott önéletrajzában maga írta le, hogy „majd hét hónapon át a Legfelsőbb Bíróságon segitettem az ellenforradalmi tudott bűnügyek felszámolásában”. Utóbb polgári ügyekben ítélkezett.

A kádári megtorlás során Nagy Lajos és társa (Bognár Ferenc) büntetőügyében a Szegedi Megyei Bíróság tanácsvezetőjeként a mozgalomban való részvétel és társadalmi tulajdon kárára elkövetett cselekménnyel vádolt Nagyt 1957. június 25-én halálbüntetéssel sújtotta. A dr. Borbély elnökölta másodfokú tanács 1957. szeptember 23-án helybenhagyta az elmarasztalást, s az ítéletet 1957. október 1-jén Szegeden végrehajtották.

KITÜNTETÉSEI

Munka Érdemrend (1956)

FORRÁSOK, IRODALOM

Országos Bírósági Hivatal – Az igazságügyi szervezetből kivált dolgozók nyilvántartókönyvében rögzített iktatószámok alapján: F/45.

Eörsi László: *1956 mártírjai. 225 kivégzett felkelő. Budapest a forradalom napjaiban.* Szentpétery Tibor fotóival. Rubicon-Ház, Budapest, 2006. 147.